

uden maa man erindre, at til Politicorpslet kan tages ethvert ungt Menneske, saalænge han ikke er traadt ind i Linien, allerede i den Alder, der gaaer forud, nemlig Alderen fra det 18de Aar til det 22de eller, om han har taget Udsættelse, da endnu længere. Jeg troer derfor ikke, at man med nogen Ret kan sige, at den Bestemmelse, der her er foreslaaet, vil være eensbetydende med at ophæve Borgervæbningen. § 64 i Udkastet siger: „Indtil de borgerlig-militaire Corps i Kjøbenhavn ere blevne omordnede eller ophævede“ — vi vide jo alle, at en saadan Omordning eller Ophævelse ikke vil lade vente meget længe paa sig — „skulle de, der ere ansatte ved disse Corps, forbigaaes ved Indkaldelse til Forstærkningen.“ Dette er, hvad der nu finder Sted, det er den nu gjældende Tilstand, og Udvalgets Fleertal har meent, at der ikke var nogen Grund til i denne Lov fuldstændig at hæve denne Bestemmelse, da en heel Omordning af den kjøbenhavnske Borgervæbning forestaaer. Man har foreslaaet tilføjet: „og de øvrige faste Pladsfer“ her i Landet, som ikke ere mange, og det er nævnt, at Helsingør skal være henregnet derunder. Foruden Kjøbenhavn og Helsingør er der jo kun to Byer, hvis Borgervæbninger i Udrustning og i hele deres Ordning og Indretning staae lige med Borgervæbningen i Kjøbenhavn, og Fleertallet af Udvalget har derfor formeent, at disse ogsaa her burde stilles lige med Borgervæbningen i Kjøbenhavn, indtil denne Omordning har fundet Sted. Det er altsaa noget aldeles Midlertidigt her er Tale om, Udvalgets Fleertal har derimod meent, at det ikke vilde kunne gaae an nu at hæve den Ret, der gives for Kjøbenhavns Borgervæbning. Vi have allerede debatteret dette Spørgsmaal under Finantsloven, hvor det ærede Medlem (Berg), der nu har stillet Forslag om at lade § 64 udgaae, ogsaa havde stillet et Forslag, der gik i samme Retning, men hvorved det ærede Medlems Anstuelse ikke fik Medhold af Fleertallet af Folkethinget. Vi troe heller ikke, at Folkethinget vil følge dette ærede Medlem idag, da det efter vor Mening vilde være meget betænkeligt i en Værnepligtslov at tage en Bestemmelse, der vilde være saa indgribende som

den, nu pludselig at foretage en Forandring med Hensyn til disse Corps, førend dette Forhold i det Hele er omordnet ved en særlig Lov.

Tugen: Jeg har ikke hørt Nogen anbefale det Ændringsforslag, der af et Fleertal i Udvalget er stillet under Nr. 63 angaaende det befarnes Mandskab. Den ærede Ordfører, der her, ligesom det forekommer mig at være Tilfældet med Hensyn til de fleste af de Ændringsforslag, angaaende hvilke Udvalget har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, staaer paa Mindretallets Side, har talt derimod; den ærede Justitsminister har ligeledes haft sine Indvendinger at gjøre imod det, og jeg tvivler ikke om, at ogsaa den ærede Marineminister, hvis han havde været tilstede, vilde have yttret sig derimod. Der kunde altsaa maaskee ikke være særlig Grund for mig, som ligeledes er imod dette Ændringsforslag, til at yttre mig om det, men jeg finder mig dog foranlediget dertil, deels fordi det er stillet af et Fleertal, hvilket, skjøndt et Udvalgs Fleertal ikke altid staaer i høi Cours her i Thinget, dog muligt vilde være en Anbefaling for det, og deels fordi det forekommer mig, at den ærede Justitsminister gik noget kort forbi det. Dette Ændringsforslag gaaer ud paa at stille det befarnes Mandskab omtrent lige med Hærens Mandskab, der ifølge § 40 har faaet den Begunstigelse, at der fra dets Tjeneste i Forstærkningen gaaer den firdbobbelte Tid af den, hvori det har været indkaldt til Tjeneste i Linien. Den samme Begunstigelse har man villet oversføre paa det befarnes Mandskab, men Forholdet er her ganske anderledes end ved Hæren, Ved denne bliver i paakommende Tilfælde alt Mandskab indkaldt, og de, som have faaet skænket nogen Tid af deres Forstærkningstid, faae da den Begunstigelse, at de ikke blive indkaldte. Der kan være Grund til paa denne Maade at bøde paa den kortere eller længere Dvæselstid for Mandskabet ved at give dem en Lettelse i de senere Aar, men denne Grund er ikke tilstede for det befarnes Mandskab; thi naar dette skal indkaldes, tages der til Flaaden saa Mange, som der behøves til at udruste den, medens de Øvrige ere fuldkommen frie. Der er allerede